

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952

ΥΠΟ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ Κ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ἔτος 1952 ὑπῆρξε κρίσιμον διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν καὶ ἀποφασιστικὸν διὰ τὴν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια ἐμειώθη οὐσιῶδως, με ἀποτέλεσμα κάποιαν ἀναστολὴν τοῦ προτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας.

Πρὸς τούτοις ἡ οἰκονομία τῆς χώρας, ἠτθάνθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐντονώτερον τὰς συνεπείας τῆς περικοπῆς τῶν ἰδιωτικῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου, τῆς προκληθείσης λόγω τῆς ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν συντελουμένης ἀποθησαυρίσεως καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν συνδεομένης ἀντιστοίχου ἀποθεματοποιήσεως ἀγαθῶν. Παρὰ ταῦτα ὅμως, ἡ ἐξέλιξις τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας ὑπῆρξε κατὰ βάσιν εὐνοϊκὴ. Ἡ ἐξέλιξις αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῆ τόσο εἰς τὰς προσπάθειάς τῆς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας πρὸς αὐξησιν τῆς παραγωγῆς, ὅσον καὶ εἰς τὴν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν.

Οἱ τομεῖς ἐνθα ἐξεδηλώθη ἡ εὐνοϊκὴ διαδρομὴ τῆς οἰκονομίας ὑπῆρξαν κυρίως **αἱ τιμαὶ καὶ τὸ νόμισμα, ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς καὶ τὸ ἰσοζύγιον ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.**

Τὸ γενικὸν ἐπίπεδον τῶν τιμῶν ἐκινήθη μὲν πρὸς τὰ ἄνω, ἡ κίνησις ὅμως αὕτη ὑπῆρξε μικρᾶς σημασίας ἐλαχίστη δὲ ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ὑψωτικὴν κίνησιν τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Ὁ κρατικὸς προϋπολογισμὸς τοῦ 1951-1952 κατέλειπεν ἔλλειμμα ἐξιχθὲν εἰς τὸ 72ο/o τοῦ ἔλλειμματος τοῦ ἔτους 1950-51, κατὰ δὲ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος προβλέπεται ὅτι θα εἶναι ἰσοσκελισμένος διὰ τῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ Μαρτίου τοῦ 1953 ληφθέντων ἐκτάκτων δραστηκῶν μέτρων.

Τὸ ἰσοζύγιον τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τοῦ 1952 ἀφήνει ἔλλειμμα ἀνερχόμενον εἰς τὸ τρίτον περίπου τοῦ ἔλλειμματος τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἡ ἰκανοποιητικὴ αὕτη ἐξέλιξις τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατὰ τὸ 1952, ἀφείλεται κατὰ σημαντικὸν μέρος εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν κρατικὴν οἰκονομικὴν πολιτικὴν. Σημειω-

μογὴ ὅμως τοῦτου ἐξηρτήθη ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐξεδόθησαν, καὶ ὁ νέος νομοθέτης ἠρεύνησεν ἐκ βάθρων τὸ θέμα, καταργηθέντος τοῦ παλαιοῦ νόμου.

Πολὺ φοβούμεθα ὅτι καὶ ὁ νέος νόμος, λόγω τῆς πολυτελείας ἣτις τὸν διακρίνει εἰς τὰς διατάξεις του καὶ διότι καὶ τούτων ἡ ἐφαρμογὴ ἐξηρτήθη ἐκ τῆς ἐκδόσεως ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τοῦ μεγαλυτέρου ἀδελφοῦ του. Ἡ ἀνάγκη ὅμως τῆς ὑπάρξεως φορολογικῶν δικαστηρίων εἶναι ἐπιτακτικὴ, πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ τε Κράτους καὶ τῶν φορολογουμένων, καὶ συνεπῶς ἐπιβάλλεται ἢ νὰ τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὡς ἄνω νόμος, παρὰ τὰς ἐλλείψεις του, ἀρθροσμένους διὰ μελλοντικῆς τροποποιήσεώς του, ἢ τὸ ταχύτερον νὰ ἐκδοθῆ ἄλλος νόμος, ρυθμίζων τὸ ζήτημα τῆς ἀπονομῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης.

θήτω μάλιστα ότι τὰ επίτευχθέντα ἀποτελέσματα πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ἐπὶ τοσοῦτον σημαντικὰ καθόσον ἡ ἀκολουθηθεῖσα ἀποπληθωριστικὴ πολιτικὴ—ἦτοι ἡ πολιτικὴ ἐξουδετερώσεως ἢ ἀπαλύνσεως τῶν συνεπειῶν τοῦ πληθωρισμοῦ—εἶναι συνήθως συνδεδεμένη μὲ κάμψιν τοῦ ὄγκου ἀπασχολήσεως καὶ τοῦ εἰσοδήματος, πράγμα μὴ διαπιστωθὲν ἐν τῇ χῶρᾳ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1952, εἰς ὑπολογισμόν τουλάχιστον ἔκτασιν.

Κατωτέρω θὰ ἐξετασθῇ κατὰ πρῶτον ἡ οἰκονομικὴ ἐξέλιξις καὶ μετὰ ταῦτα ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ 1952.

Α' Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952 *

I. Νόμισμα — Τιμαὶ

1. Τὸ ἐπίπεδον τῶν τιμῶν. Θεμελιῶδες χαρακτηριστικὸν τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐξεταζομένου ἔτους εἶναι ὅτι ἡ πορεία τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν ὑπῆρξεν ἠπία. Αἱ ἐμφανισθεῖσαι ὑψωτικαὶ διακυμάνσεις ἦσαν ἀσήμαντοι. Κατὰ τὰ λοιπά, ἡ διαδρομὴ τῶν τιμῶν παρουσίασε τὰς συνήθεις ἐποχιακὰς κυμάνσεις, δηλαδὴ μικρὰν ὑψωσιν κατὰ τοὺς πρώτους καὶ τελευταίους μῆνας τοῦ ἔτους πτωσιν δὲ εἰς χαμηλιώτερα ἐπίπεδα κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον μέχρι Ὀκτωβρίου. Πλείστοι ὑπῆρξαν οἱ παράγοντες τῆς ὡς ἄνω εὐνοϊκῆς πορείας τοῦ γενικοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ 1952. Ὡς σπουδαιότεροι τούτων δεόν νὰ θεωρηθοῦν οἱ κάτωθι:

- α) Ἡ ὑποχώρησις τῆς ψυχολογίας πανικοῦ ἣν εἶχε προκαλέσει, σχεδὸν παγκοσμίως, ἡ κορσατικὴ σύρραξις καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνάσχεσις τῶν ἀνατιμητικῶν τάσεων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, κυρίως εἰς τὰς πρώτας ὕλας, καὶ ἡ παράλληλος αὐτῆς ἀνάσχεσις τῶν ἐντεῦθεν προερχομένων πληθωρικῶν τάσεων εἰς τὸ ἐσωτερικόν.
- β) Ἡ ἀντιαποθεματοποιήσις ἀγαθῶν λόγῳ τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν.
- γ) Ἡ μείωσις τῆς ταχύτητος τῆς χαρτονομισματικῆς κυκλοφορίας.
- δ) Ἡ ἀσκηθεῖσα ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1951 ἀποπληθωρικὴ πολιτικὴ.

2. Ἡ χρυσὴ λίρα. Ἐτερον, θεμελιῶδες ἐπίσης, χαρακτηριστικὸν τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἔτους 1952 ὑπῆρξεν ὅτι ἡ τιμὴ τῆς χρυσῆς ἀγγλικῆς λίρας ἠκολούθησε κατεῦθονσιν πτωτικῇ. Ἡ πτωτικὴ αὕτη κατεῦθονσις δεόν νὰ ἀποδοθῇ κυρίως εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ἀποπληθωριστικὴ πολιτικὴ καὶ ἡ διαταραχὴ ἐκ τῆς παρεσφύσεως εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ τῶν ἰταλικῆς προελεύσεως ἀγγλικῶν χρυσῶν λιρῶν προεκάλεσε ρεῦμα ἀντιθησαυρίσεως ὑπερβαίνον τὸ ρεῦμα τῆς ἀποθησαυρίσεως.

3. Αἱ Τραπεζικαὶ καταθέσεις. Κατὰ τὸ ἔτος 1952 αἱ Τραπεζικαὶ καταθέσεις δὲν παρουσίασαν σημαντικὴν αὔξησιν, παρὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν νομισματικὴν βελτίωσιν. Ἡ καθυστέρησις αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῇ κυρίως τὸ μὲν εἰς τοὺς πιστωτικὸς περιορισμούς, τὸ δὲ εἰς τὴν ἀνεπαρκῆς ἰστέτι ἀποκατάστασιν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν καταθέσεων εἰς τὰς Τραπεζάς. Ἡ νομισματικὴ βελτίωσις δὲν ἐπέδρασε εὐνοϊκῶς ἐπὶ τῶν καταθέσεων, ἀκριβῶς διότι κύριος παράγων αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ πιστωτικὸς περιορισμὸς.

* Τὸ τμήμα τοῦτο τῆς παρούσης ἐργασίας στηρίζεται, κατὰ μέγα μέρος, εἰς ἀνεκδοτὸν ἐκτενῆ ἀνάλυσιν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Λάζαρη καὶ ἐπεξεργασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ γράφοντος.

4. Χαρτονομισματική κυκλοφορία - Πιστώσεις. Κατά τὸ ἔτος 1952 ἐσημειώθη ἀνακοπή τοῦ ρυθμοῦ τῆς ταχείας ἀυξήσεως τοῦ ὄγκου τῆς χαρτονομισματικῆς κυκλοφορίας, ἣτις ἐχαρακτήριζε τὰ προηγούμενα ἔτη. Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1952 ὁ ὄγκος τῆς κυκλοφορίας εἶχε ἀυξηθῆ κατὰ 12 ο)ο ἔναντι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1951, ὁ ρυθμὸς ὅμως τῆς ἀυξήσεως αὐτῆς ἦτο μικρότερος, συγκριτικῶς πρὸς τὰ προηγούμενα ἔτη. Λόγοι τοῦ μικροτέρου τούτου ρυθμοῦ ὑπῆρξαν ἡ πολιτικὴ τῶν πιστωτικῶν περιορισμῶν καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς βαθμιαίας ἐπανεισπράξεως τῶν παγωμένων πιστώσεων.

Ἐπι μεγαλύτερα ἀνακοπή τοῦ ἀυξητικοῦ ρυθμοῦ παρατηρήθη εἰς τὴν διὰ νεοεκδιδόμενου νομίσματος κυρίως χορήγησιν πιστώσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν. Ἐνώ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ὁ συνολικὸς ὄγκος τῶν πιστώσεων ἠῤῥάνατο κατὰ 1000 δισεκ. δρχ. περίπου ἑτησίως, μεταξὺ 31 Δεκεμβρίου 1951 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1952 ὁ ὄγκος οὗτος ἀντιθέτως ἐμειώθη κατὰ 184 δισεκ.

II. Ἀπασχόλησις καὶ ἀνεργία

Ἐκ τῆς μελέτης τῶν σχετικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα δυστυχῶς εἶναι ἀνεπαρκῆ, δύναται νὰ συναχθῆ ὅτι ἡ ἀπασχόλησις κατὰ τὸ 1952 ἐσημείωσε ἐλαφρὰν τινὰ κάμψιν, ἰδίως εἰς τὴν βιομηχανίαν.

Ἡ κάμψις αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν πιστωτικὴν πολιτικὴν.

Ἐκ παραλλήλου ὑφίστανται ἐνδείξεις ὅτι ἡ ἀνεργία ἠῤῥήθη ἐλαφρῶς κατὰ τὸ 1952, συνεπείᾳ κυρίως τῆς ἀκολουθηθείσης πιστωτικῆς πολιτικῆς.

III. Ἐθνικὸν εἰσόδημα καὶ παραγωγή

Τὸ ἀκαθάριστον ἔθνικόν προϊόν εἰς τιμὰς συντελεστῶν παραγωγῆς πρὸ φορολογίας, ἐσημείωσε, κατὰ τὰ στοιχεία τῆς Ἰγηρεσίας Ἐθνικῶν Λογαριασμῶν τοῦ Ἰπουργείου Συντονισμοῦ, ἐλαφρὰν ἀύξησιν (1,4 %) σχετικῶς πρὸς τὸ προηγούμενον ἔτος. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1938, τὸ ἀκαθάριστον ἔθνικόν προϊόν τοῦ 1952 παραμένει ἀκόμη κατὰ τι μειωμένον (97,3 %), παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν συνεχῆ ἀύξησίν του κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος ἀκαθάριστου ἔθνικοῦ προϊόντος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν καὶ εἰς δραχμὰς ἀγοραστικῆς δυνάμεως τοῦ 1951, ἔχει ὡς ἑξῆς εἰς δισεκ. δρχ.

1948	1949	1950	1951	1952
22 963	28 753	29 468	31 420	31 881

Κατὰ τὸ 1952 ἡ γεωργικὴ καὶ ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή ἐνεφάνισαν ἐλαφρὰν κάμψιν. Αὕτη, διὰ μὲν τὴν γεωργίαν ἐξηγεῖται ἐκ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν διὰ δὲ τὴν βιομηχανίαν κυρίως ἐκ τῆς πιστωτικῆς πολιτικῆς.

IV. Δημόσια Οἰκονομικά

Κατὰ τὸ οἰκονομικόν ἔτος 1952—1953 τὸ ἔλλειμμα τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ὑπελογίσθη, συμφώνως πρὸς τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1953, ὡς μεγαλύτερον τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἔτους 1951—52.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1952—53, τὸ ἔλλειμμα ὑπελογίσθη εἰς 400 δισεκ. δρχ. προσβλέφθη ὅμως ἡ κάλυψις του ἐξ ἐγχωρίων πόρων, κατὰ μὲν 300 δισεκ. δρχ. διὰ πιστώσεων αἵτινες τελικῶς δὲν θὰ διετίθεντο, κατὰ δὲ 100 δισεκ. δρχ. δι' ἐπιστροφῆς χρημάτων.

Κατά τὴν πρόδοον ἡμῶς τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ δὴ κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1953, ὑπελογίσθη ὅτι τὸ ἔλλειμμα θὰ ἀνήρχετο εἰς 920 δισεκ. δρχ.

Ἡ αὐξησις αὐτῆ τοῦ ἔλλειμματος κατὰ 520 δισεκ. δρχ. προήλθεν ἐκ τῆς ὑπολογισθείσης μειώσεως τῶν προβλεφθέντων ἐσόδων κατὰ 262 δισεκ. δρχ. καὶ αὐξήσεως τῶν προβλεφθέντων ἐξόδων κατὰ 258 δισεκ.

Ἡ μείωσις αὐτῆ τῶν προβλεφθέντων ἐσόδων συνδέεται πρωτίστως πρὸς τὴν, σημειωθείσαν ἤδη, ἀναστολὴν τοῦ προτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας.

Ἡ αὐξησις ἐξ ἄλλου τῶν προβλεφθέντων ἐξόδων ὀφείλεται εἰς τὴν διόγκωσιν τοῦ ἔλλειμματος τῶν Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ 160 δισεκ. καὶ εἰς τὴν διεύρυσιν τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν λόγῳ τῶν ὑπὸ τῆς χώρας ἀναληφθεισῶν νέων ὑποχρεώσεων, κατόπιν τῆς εἰσόδου τῆς εἰς τὸ ΝΑΤΟ.

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἔλλειμματος τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν φαίνεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμούς.

1948—1949	837	δισεκ.	δρχ.
1949—1950	1 616	»	»
1950—1951	1 195	»	»
1951—1952	860	»	»
1952—1953	920	»	»

Τὸ ἔλλειμμα τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1952—1953 προβλέπεται ὅτι θὰ καλυφθῆ ἐξ ἐγχωρίων πόρων διὰ τῶν κατὰ μῆνα Μάρτιον ληφθέντων ἐκτάκτων μέτρων περικοπῆς τῶν κρατικῶν δαπανῶν καὶ αὐξήσεως τῶν κρατικῶν ἐσόδων.

V. Ἴσοζύγιον πληρωμῶν

Κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἡ σχέσις εἰσαγωγῶν ἐξαγωγῶν, ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει κατὰ θάσιν τὸ ἔλλειμμα τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, παρουσιάσθη ἀρκετὴν βελτίωσιν. Αἱ ἐξαγωγαὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνῆλθον εἰς τὰ 34% περίπου τῶν εἰσαγωγῶν, ἐναντι τῶν 20—23%, κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Εἰδικώτερον, ἡ ἀξία τῶν εἰσαγωγῶν κατὰ τὸ 1952 ὑπῆρξε μικροτέρα κατὰ 35% σχετικῶς πρὸς τὸ 1951, ἡ ἀξία τῶν ἐξαγωγῶν μεγαλυτέρα κατὰ 18,4% τοῦ μέγεθος τῶν ἀδήλων πόρων μεγαλύτερον κατὰ 35%, ἡ ξένη βοήθεια μικροτέρα κατὰ 63% καὶ τὸ ἔλλειμμα μικρότερον κατὰ 65,3%. Τὸ συνολικὸν ὕψος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν ἦτο μικρότερον κατὰ 16,8%.

Ἡ ὡς ἄνω σημαντικὴ μεταβολὴ εἰς τὴν διάρθρωσιν τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν κατὰ τὸ 1952, σχετικῶς πρὸς τὸ 1951, ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὴν οὐσιώδη μείωσιν τῆς ξένης βοήθειας, ἣτις εἶχεν ὡς συνέπειαν τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ὄλου ὕψους τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν (352 ἑκατ. δολλάρια κατὰ τὸ 1952 ἐναντι 431 κατὰ τὸ 1951).

Πρὸς τούτοις, ἡ μεταβολὴ τῆς ὡς ἄνω διαρθρώσεως ὀφείλεται εἰς τὴν σημαντικὴν αὐξησιν τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγωγῶν (120 ἑκατ. δολλ. ἐναντι 102 κατὰ τὸ 1951) καὶ τῶν ἀδήλων πόρων (84,8 ἑκατ. δολλ. κατὰ τὸ 1952 ἐναντι 62,4 κατὰ τὸ 1951).

Β' Η ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1952 *

1. Οι παράγοντες της οικονομικής εξέλιξης του 1952

Ἡ εἰς τὴν προηγουμένην ἀνάπτυξιν σκιαγραφηθεῖσα εὐνοϊκὴ οικονομικὴ ἐξέλιξις εἰς τὴν χώραν κατὰ τὸ 1952, ὑπῆρξε συνέπεια τῆς συνδεδασμένης ἐπιδράσεως ὀρισμένων κυρίων γενικῶν παραγόντων. Οἱ ἐν λόγῳ παράγοντες εἶναι :

α) ἡ ἀνορθωτικὴ προσπάθεια τῶν προηγουμένων ἐτῶν, β) ἡ βελτιώσις τῆς διεθνοῦς οικονομίας, γ) ἡ ἀσκηθεῖσα οικονομικὴ πολιτικὴ. Ἐκ τῶν τριῶν τούτων παραγόντων ὁ τρίτος ἤσκησε οὐσιώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς οικονομικῆς ἐξελίξεως εἰς τὴν χώραν κατὰ τὸ 1952.

Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀσκηθεῖσαν γενικὴν οικονομικὴν πολιτικὴν καὶ δὴ τοὺς σκοποὺς τῆς, τὴν αἰτιολογίαν τῆς, τὰ κύρια μέτρα αὐτῆς καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν δύνανται νὰ λεχθῶν τὰ κάτωθι :

Ἡ οικονομικὴ πολιτικὴ τῆς Χώρας παρουσίασεν ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1951 σημαντικὴν μεταστροφὴν.

Ἡ μεταστροφή αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἔκτοτε συντελεσθεῖσαν ἀνακοπήν τοῦ ἀξηθικοῦ ρυθμοῦ τῶν πιστώσεων καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ποιοτικοῦ ἐλέγχου αὐτῶν, τὴν μείωσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὴν συμπίεσιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου λογαριασμῶν, τὴν συγκράτησιν τῆς ἀνόδου τῶν τιμῶν τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἐκρίθη ἀντιφυσιολογικόν, καὶ τέλος τὴν πρόθεσιν διαρρυθμίσεως τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν τῶν τιμῶν, ἢ ὑψωτικὴ ἐξέλιξις τῶν ὁποίων ἐκρίθη ὡς μὴ συμμετρικὴ.

2. Οἱ σκοποὶ τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς

Οἱ γενικοὶ σκοποὶ, τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὁποίων ἐπεδίωξεν ἡ ἀσκηθεῖσα γενικὴ οικονομικὴ πολιτικὴ, εἶναι :

α) Ἡ νομισματικὴ καὶ οικονομικὴ σταθερότης.

β) Ἡ ἐξυγίανσις τῆς οικονομίας.

γ) Ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ρυθμοῦ τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως.

Διὰ τῆς νομισματικῆς καὶ οικονομικῆς σταθερότητος νοεῖται τὸ μὲν ἢ ἐπιτευξίς παγίωσεως τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν, τοῦ ὁποιοῦ ἢ συνεχῆς ὑψώσεως παρεμποδίζει τὴν ἀύξησιν τῶν ἐξαγωγῶν καὶ τῶν ἀδήλων πόρων καὶ ἐλαττώνει τὸ πραγματικὸν εἰσόδημα τῶν ἀπορωτέρων ἐν γένει τάξεων τῆς κοινωνίας, τὸ δὲ ἢ ἐξασφάλισις τῆς ὀμαλῆς καὶ ἀνευ ἀποτόμων μεταβολῶν ἐξελίξεως εἰς τὰς τιμὰς, τὸ χρέημα, τὴν πίστιν καὶ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διευκολύνεται ἢ ἀπρόσκοπτος διαδρομὴ τῆς παραγωγῆς, ἢ κανονικὴ πορεία τῶν ἐισοδημάτων καὶ ἢ ἀύησις τῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῶν ἐπενδύσεων παγίου κεφαλαίου.

Διὰ τῆς ἐξυγιάνσεως τῆς οικονομίας τῆς χώρας νοεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς οικονομίας ἀπὸ ὀρισμένων λίαν ἐπιβλαβῶν προσδοκιῶν καὶ συνεπειῶν, ἢ πάταξις τοῦ πολυμόρφου ἐπαγγελματικοῦ παρασιτισμοῦ, ἢ κατάργησις τῶν κλειστῶν ἐπαγγελματῶν, ἢ κατάργησις τῶν ἐπιβλαβῶν ἐπιβαρύνσεων τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦ κοινοῦ διὰ τῶν διαφορῶν ὑπὲρ τρίτων εἰσφορῶν, πάντων τῶν ὁποίων ἢ περαιτέρω

* Βλ. καὶ Σ. Πουλοπούλου. Αἱ κατευθύνσεις τῆς οικονομικῆς πολιτικῆς κατὰ τὸ 1951—52 εἰς «Ἐπιθεώρησιν Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν» 1952 τεύχος 4ον σελ. 380 393.

διατήρησις ἀποτελεῖ οὐσιώδεις ἐμπόδιον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν, καὶ γενικώτερον ἢ διαμόρφωσις ὑγιᾶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν.

Τοιαῦται προσδοκίαι εἶναι ἢ πρόβλεψις συνεχῶν ὑψώσεων τῶν τιμῶν, ἢ πρόβλεψις ὑπερόγκων κερδῶν, ἢ πιθανότης φορολογικῆς διαφυγῆς κλπ. Τοιαῦται συνήθειαι εἶναι ὁ συνεχῆς τραπεζικὸς δανεισμὸς μὲ χαμηλὸν σχετικῶς τόκον, ἢ ἀναβολὴ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν τραπεζικῶν χρηρηγήσεων ἐπὶ τῇ πρόψει τῶν τιμῶν, ἢ ἀποθησαύρισις τμήματος τῶν ἀποταμιεύσεων, ὑπὸ μορφὴν χρυσῶν λιρῶν κυρίως, ἀλλὰ καὶ συναλλάγματος φυγαδευομένου κατόπιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κλπ.

Διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας νοεῖται ἢ τόνωσις τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἰσοσκελίσειν τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἄρα πρὸς διάθεσιν τῶν κεφαλαίων τῆς βοήθειας εἰς ἐπενδύσεις ἐθνικῆς ἀμόνης καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, καθὼς καὶ ἢ ἀνάληψις νέων προσπαθειῶν διὰ τὴν αὐξησιν τῶν ἐγχωρίων ἀποταμιεύσεων καὶ τὴν προσέλκυσιν κεφαλαίων ἐξωτερικοῦ χάριν προωθήσεως τῶν ἐπενδύσεων εἰς τὰς βασικὰς βιομηχανίας καὶ τὰ ἐνεργειακά καὶ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ οἰκονομικὴ βιωσιμότης τῆς Χώρας.

3. Αἰτιολογία τῆς μεταστροφῆς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς

Ἡ ἀνάγκη μεταβολῆς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶχε γίνει πρὸ πολλοῦ αἰσθητὴ εἰς τὴν χώραν. Ἡ μεταβολὴ αὕτη κατέστη, ὅμως, ἀναπόφευκτος λόγῳ τῆς μειώσεως τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας τοῦ σχεδίου Μάρσαλ κατὰ τὸ 1951—52 καὶ τῆς ἐξαγγελθείσης μειώσεως τῆς μεταμαρσαλιανῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ μετέπειτα ἔτη. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα μείωσις τῆς βοήθειας φαίνεται εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμοὺς.

Χρησιμοποιηθεῖσα βοήθεια Δ.Ο.Σ. εἰς ἑκατομ. δολλάρια			
1948—49	1949—50	1950—51	1951—52
258,9	250,6	280,1	174,8

Ἐκτὸς τῆς μειώσεως τῆς βοήθειας, εἰς τὴν μεταστροφὴν τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς συνέβαλον τὸ ἀδιέξοδον εἰς τὸ ὅποιον εἶχε περιέλθει ἡ οἰκονομία συνεπεία τῆς ἐντάσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ὡς ἄνω σημειωθεισῶν ἐπιβλαβῶν προσδοκιῶν καὶ συνηθειῶν, τοῦ παρασιτισμοῦ καὶ τῶν ὑπὲρ τρίτων οἰκονομικῶν ἐπιδαρύνσεων, καὶ αἱ ἐπιζήμιοι συνέπειαι τῆς εὐθρείας πιστοδοτήσεως τῶν πρὸ τοῦ 1951—52 ἔτων.

4. Τὰ κύρια μέτρα τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς καὶ ὁ χαρακτῆρ τῶν

Τὰ θεμελιώδη μέτρα ἅτινα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸ ἔτος 1952 εἶναι τὰ κάτωθι:

- Ἀναστολὴ τοῦ αὐξητικοῦ ρυθμοῦ τοῦ ὄγκου τῶν πιστώσεων καὶ συγκράτησις αὐτοῦ ἐντὸς ὀρισμένων ὁρίων (ποσοτικὸς ἔλεγχος τῆς πίστεως).
- Ἐπιβολὴ νέων αὐστηροτέρων κριτηρίων χρηρηγήσεων (ποιοτικὸς ἔλεγχος τῆς πίστεως).
- Αὐξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ συγκράτησις ἢ περικοπὴ τῶν δημοσίων δαπανῶν.
- Σχετικὴ σταθερότης τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων.
- Καθορισμὸς τιμῶν ἀσφαλείας ἀγροτικῶν προϊόντων μὲ ἀπωτέραν κατὰ

τὸ μᾶλλον ἢ ἦτοον θάσιν τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν προϊόντων τούτων.

στ) Κατάρρησις τοῦ συστήματος τῆς «παθητικότητος» τοῦ ἀναγνωριζομένου διὰ τὴν μέσῳ ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πῶς ἐξαγωγῆν ὠρισμένων προϊόντων τῆς χώρας καὶ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ συστήματος ἐπιδοτήσεως ἐξαγωγίμων εἰδῶν διὰ πόρων ἐξευρισκομένων ἐκ τῆς ἐπιβολῆς *εἰσφορᾶς ἐπὶ εἰσαγομένων εἰδῶν μὴ πρώτης ἀνάγκης* (διαφορικαὶ τιμαὶ συναλλάγματος).

ζ) Ἡδξημένη εἰσαγωγή ὠρισμένων, βιομηχανικῶν ἰδίως, εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, διὰ σχετικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν εἰσαγωγῶν.

η) Περιορισμὸς τῶν εἰσαγωγῶν καὶ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν.

Κατωτέρω ἐπιχειρεῖται σύντομος ἀνάπτυξις τῶν μνημονευθέντων μέτρων.

1. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναστολὴν τοῦ αὔξητικοῦ ρυθμοῦ τοῦ ὄγκου τῶν πιστώσεων καὶ τὴν συγκράτησιν αὐτοῦ ἐντὸς ὠρισμένων ὁρίων, δύνανται νὰ λεχθοῦν τὰ κάτωθι :

Τὸ σύνολον τῶν ὑπολοίπων ἐκ χορηγήσεως πιστώσεων πρὸς τὴν οἰκονομίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει ὡς ἐξῆς εἰς δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Μεταβολαὶ ἐναντι προηγουμένου ἀριθμοῦ :		Αὔξεις	Μειώσεις
1947	31 Δεκεμβρίου	1 538,40	
1948	31 Δεκεμβρίου	2 074,20	
1949	31 Δεκεμβρίου	3 338,—	
1950	31 Δεκεμβρίου	4 560,10	
1951	31 Δεκεμβρίου	5 612,—	
1952	31 Ἰανουαρίου	5 554,30	— 57,70
>	29 Φεβρουαρίου	5 497,10	— 57,20
>	31 Μαρτίου	5 329,50	—167,60
>	30 Ἀπριλίου	5 183,—	—146,50
>	31 Μαΐου	5 174,60	— 8,40
>	30 Ἰουνίου	5 320,60	+ 146,00
>	31 Ἰουλίου	5 206,90	—144,—
>	31 Αὐγούστου	5 136,70	— 70,20
>	30 Σεπτεμβρίου	5 149,90	
>	31 Ὀκτωβρίου	5 241,—	+ 91,10
>	30 Νοεμβρίου	5 306,—	+ 65,—
>	31 Δεκεμβρίου	5 428,—	+ 122,—

Ἐκ τῆς ἐπισκοπῆσεως τῶν ἀνωτέρω ἀριθμῶν συνάγεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ (1948) αἱ πρὸς τὴν οἰκονομίαν πιστώσεις ἠδξάνοντο διαρκῶς κατὰ ποσὸν ὑπερβαίνον τὰ 1000 δισεκ. ἐτησίως. Ἐναντι τῆς ἐξελίξεως ταύτης, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1952 σημειοῦται ἀντίθετος ἐξέλιξις. Αἱ πιστώσεις μειοῦνται κατὰ ρυθμὸν ἐντεινόμενον πέραν τοῦ συνήθους ἐποχιακοῦ ρυθμοῦ ἐλαττώσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους.

Ὅθεν παρατηρεῖται σαφῶς ἀνακοπὴ μὲν τοῦ αὔξητικοῦ ρυθμοῦ, ὅστις ἐπεκράτει μέχρι καὶ τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1951, μετέπειτα δὲ κατὰ τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ 1952 συμπέσις τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων κατὰ μῆνα. Πάντως, τὸ κατὰ μῆνα σύνολον τῶν πιστώσεων εἰς τὸ α' ἐξάμηνον τοῦ 1952, εὐρίσκεται εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τοῦ α' ἐξαμήνου τοῦ 1951. Κατὰ τὸ β' ὅμως ἐξάμηνον τοῦ 1952 τὸ κατὰ μῆνα ποσὸν τῶν πιστώσεων εὐρίσκεται εἰς ἐπίπεδα κατώτερα τοῦ 1951, μὲ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1952, καθ' ὃν αἱ πιστώσεις ἀνήλθον εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1951.

Ἡ ἀναστολή τῆς ἀξίσεως καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συμπίσεις αὕτη τοῦ ποσοῦ τῶν πιστώσεων, ἐπετεύχθησαν διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν πιστωτικῶν ὀρίων χρηματοδοτήσεως τῶν διαφόρων κλάδων τῆς οἰκονομίας, διὰ τῆς χορηγήσεως πιστώσεων ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν διὰ νέου χρήματος πιστώσεων τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος κυρίως εἰς τὴν ἀναπροεξόφλησιν τοῦ χαρτοφυλακίου τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν, διὰ τῆς ἀποφυγῆς πιστωτικῶν εὐκολιῶν τῆς μορφῆς τῶν παρατάσεων καὶ ἀνανεώσεων τῶν πιστώσεων, διὰ τῆς ἐπιβολῆς αὐστηροτέρων κυρώσεων εἰς τοὺς μὴ ἐμπροθέσμως ἐξοφλοῦντας τὰς πιστώσεις των (αὐξήσις εἰς 1ο)ο τῆς σχετικῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπιδαρύνσεως ὑπὸ ὄρισμένας προϋποθέσεις, διὰ τῆς μειώσεως τῶν ποσοστῶν πιστοδοτήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἀπαλείψεως ἐκ τοῦ πίνακος χρηματοδοτήσεως ὀρισμένων εἰδῶν (ὡς π.χ. εἶδη τινὰ πολυτελείας), διὰ τῆς ἀπὸ 1)β)δ)2 ὑποχρεώσεως τῶν ζητούντων πιστώσεις ὅπως προσκομίζουσι πιστοποιητικὸν ἐκπληρώσεως τῶν φορολογικῶν των ὑποχρεώσεων κλπ.

2. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν νέων κριτηρίων χορηγήσεως πιστώσεων, ρητέον ὅτι πρὸς ἐπίτευξιν τῆς διοχετεύσεως τῶν πιστώσεων εἰς τοὺς τομείς ἐκείνους τῆς οἰκονομίας ἔνθα ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν εἶναι παραγωγικωτέρα, ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ ἐθέσπισε τὸ μέτρον τῆς πρὸ πάσης πιστοδοτήσεως προσκομίσεως τιμολογίου χονδρικῆς πωλήσεως.

3. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὐξήσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ τὴν συγκράτησιν ἢ περικοπὴν τῶν δημοσίων δαπανῶν πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, δεόν νὰ λεχθῶν τὰ κάτωθι:

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ μεγάλη μείωσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἡ εἰς μεγαλυτέρα λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μείωσις τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος, ἡ ἀνάγκη τῆς καλύψεως σημαντικωτάτων ἐκτάκτων δαπανῶν καὶ ἡ χάλωσις τῶν φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐμφάνισιν τεραστίου ἐλλείμματος εἰς τοὺς μεταπολεμικοὺς κρατικοὺς προϋπολογισμοὺς.

Ἡ κάλυψις τῶν ἐλλειμμάτων τούτων καθίστατο, ὡς ἐλέχθη, δυνατὴ διὰ τῆς διαθέσεως μεγάλου τμήματος δραχμῶν προσερχομένων ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας (M.L., UNRRA, AMAG, ECA.).

Τὰ ἐλλείμματα τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ ἀνεγράφησαν εἰς τὸ οἰκτεῖον τμήμα τοῦ πρώτου μέρους.

Τὸ ἐλλείμμα τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους προβλέπεται, ὡς ἐλέχθη, ὅτι θὰ καλυφθῆ διὰ τῶν κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1953 ληφθέντων ἐκτάκτων μέτρων περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων καὶ αὐξήσεως τῶν ἐσόδων.

Ὁ ἐπιτευχθεὶς περιορισμὸς τοῦ ἐλλείμματος κατὰ τὸ ἤδη λήξαν οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι παρέχει προσθέτους προσδοκίας περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς προβλεπομένης ὀλικῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ κατὰ τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος 1952—53, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάθεσιν ὀλοκλήρου σχεδὸν τοῦ ποσοῦ τῆς βοήθειας δι' ἐπενδύσεις οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ δι' ἔργα ἀμυντικῆς φύσεως.

4. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐπιδιωκομένην συνέχισιν τῆς σχετικῆς σταθερότητος τῶν μισθῶν, ἡμερομισθίων καὶ συντάξεων, εἶναι φανερόν ὅτι καὶ δι' αὐτῆς ἀποσκοπεῖται ἡ παρεμπόδισις τῶν πληθωρικῶν πιέσεων. Ἐφεξῆς, διὰ τῆς νέας

ρυθμίσεως τῶν συλλογικῶν σχέσεων ἐργασίας, ὁ διὰ συλλογικῆς συμβάσεως προσδιορισμὸς μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων θὰ συνδέη τὸν μισθὸν καὶ τὸ ἡμερομισθιον πρὸς τὴν τεχνικὴν *παραγωγικότητα* τῆς ἐργασίας καὶ τὴν καθόλου ἐξέλιξιν τῶν δυνατοτήτων τῆς οἰκονομίας, στενωτέρων ἢ κατὰ τὸ παρελθόν.

5. Σχετικῶς πρὸς τὸν καθορισμὸν τιμῶν ἀσφαλείας με ἀπωτέραν εἶσιν τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν ἀγροτικῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων, δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τιμῶν θὰ ἀποφευχθοῦν αἱ πληθωρικαὶ πιέσεις αἰτινες θὰ ἐγεννῶντο ἐκ τοῦ καθορισμοῦ τῶν περιτῶν ὁ λόγος τιμῶν εἰς ὕψος ὑπερβαίνον κατὰ πολὺ τὸ κόστος, θὰ διευκολυνθῆ ἢ πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν τοποθέτησις αὐτῶν καὶ θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις ὁμοιομορφίας μεταξὺ τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν προϊόντων.

6. Σχετικῶς με τὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τῆς «παθητικότητος» τῶν ἐξαγομέων δι' ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πως προϊόντων καὶ τὴν ἀντικατάστασιν των διὰ τοῦ συστήματος τῆς ἐπιδοτήσεως ἐξαγωγίμων τινῶν προϊόντων διὰ πόρων ἐξευρισκομένων μέσῳ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῶν εἰσαγωγῶν εἰδῶν μὴ πρώτης ἀνάγκης, δεόν νὰ παρατηρηθῆ ὅτι καὶ διὰ τούτων ἀποσκοπεῖται ἡ καταπολέμησις τῶν πληθωρικῶν πιέσεων ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν τιμῶν τῶν εἰσαγομέων διὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ ἄλλως πως ἐμπορευμάτων καὶ ἡ προώθησις τῶν ἐξαγωγῶν ἀνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

7. Διὰ τῆς σχεδιαζομένης εἰσαγωγῆς ἰδίως ὠρισμένων ἐτοίμων βιομηχανικῶν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέσῳ σχετικῆς ἀπελευθερώσεως τῶν εἰσαγωγῶν, ἀποσκοπεῖται ἡ πίεσις πρὸς τὰ κάτω τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν.

8. Τέλος, διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῆς ἀδξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἐπιδιώκεται ἡ μείωσις τοῦ ὑπερόγκου ἐλλείμματος τοῦ ἰσοζυγίου ἐξωτερικῶν λογαριασμῶν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὁποίου ὤφειλετο εἰς εἰσαγωγὰς καταναλωτικῶν ἀγαθῶν ὧν ἡ πραγματοποιήσις ἐστέρει, ὡς εἶναι φανερόν, τὴν χώραν τῆς εἰσαγωγῆς ἀγαθῶν κεφαλαίου, ἀναγκαίων διὰ τὴν ἴδρυσιν ἐγκαταστάσεων καὶ βιομηχανικῶν ἀπαιτήτων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν καὶ βιωσιμότητα τῆς χώρας. Ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας μειώσεως τῶν διὰ τὰς εἰσαγωγὰς διατιθεμένων συναλλαγματικῶν πόρων, πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἐλλείμματος τῶν ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν.

	<i>Ἐισαγωγὰι</i>	<i>Ἐξαγωγὰι</i>	<i>Ἐλλειμα ἐξωτ. πληρωμῶν</i>
		εἰς ἑκατομ. δολλαρίων	
1948	390,8	89,4	265,5
1949	397,5	83,3	278,7
1950	397,7	82,1	319,4
1951	431,5	101,8	280,8
1952	352	120	90

Πρὸ τῆς περατώσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀσκηθείσης πολιτικῆς, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ σημειωθῆ μία οὐσιώδης μεταβολὴ τοῦ χαρακτηῆρος ἀρκετῶν μέτρων αὐτῆς.

Ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1952, ὁ ἄκρος παρεμβατισμὸς καὶ οἱ ἄμεσοι